

імпорт української промислової продукції (добрива, взуття, пігменти і препарати на основі діоксиду титану, мідні та алюмінієві вироби та електронну апаратуру для відтворення зображення) [3].

8 липня 2019 року відбувся 21 саміт Україна – ЄС. Сторони підтвердили намір повною мірою використати потенціал Угоди про асоціацію (УА) та підкреслили важливість продовження виконання Україною своїх зобов'язань. Підтверджена важливість підтримати макроекономічну стабільність в Україні, зберегти незалежність Нацбанку та стабільність фінансового сектора, виконати програму МВФ та усі заходи у рамках Програми макрофінансової допомоги ЄС. При цьому ЄС готовий виділити 500 млн. євро макрофінансової допомоги, щойно Україна виконає узгоджені раніше умови.

Україна та ЄС привітали схвалення Радою оновленого «енергетичного» додатка до Угоди про асоціацію та домовилися про необхідність завершення реформи ринку газу та електроенергії, підтвердили роль України як стратегічного транзитера газу до ЄС, а також готовність до тристоронніх переговорів щодо транзиту газу до ЄС після 2019 року. Згадано очікування щодо подальшого посилення економічної інтеграції та регуляторного зближення у сферах цифрової економіки, сприяння торгівлі, митного співробітництва та юстиції і внутрішніх справ [4].

Подальший розвиток зовнішньоторговельних відносин з ЄС ускладнюється синергетичним впливом проблем макrorівня в умовах зовнішньої військової агресії в Україні, анексії Криму, «газової війни» проти України тощо. Ці ризики уповільнюють темп реалізації реформ, не сприяють розвитку найбільш вразливих галузей економіки, породжують бідність населення, активну трудову міграцію з України.

Література:

1. Імплементация Угоди про асоціацію між Україною та ЄС : економічні виклики та нові можливості : [наукова доповідь / За ред. В. М. Гейця, Т. О. Осташко]. Київ : ДУ «Ін-т екон. та прогнозів. НАН України», 2016. 184 с.
2. Паянова Л. В. Удосконалення механізмів державного управління розвитком економічного співробітництва між Україною та Європейським Союзом. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління. К., 2019. 236 с.
3. Питання щодо функціонування вільної торгівлі між Україною та ЄС. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=b142801e-b932-4207-aea9-df3728dad379&title=FaqZPitanFunksionuvaniaVilnoiTorgivliMizhUkrainoiuTas>.
4. Підсумки саміту Україна – ЄС : що згадали та про що «забули» у рішенні президентів. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/experts/2019/07/10/7098307>.

Стипчук Денис

Студент 2 курсу,

спеціальність «Публічне управління та адміністрування»

ВНЗ «ТДАТУ імені Дмитра Моторного»

РОЛЬ ДЕРЖАВИ В РЕГУЛЮВАННІ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Ступінь участі держави в регулюванні економіки являє собою одну з найбільш актуальних і дискусійних проблем. Діапазон думок з цього питання неймовірно широкий – від повного невтручання держави в економічні процеси до жорсткого контролю над економікою через державне управління. Зазначена проблема характерна для всіх галузей економіки, але найбільш гостро проявляється в аграрному секторі. Отже, досить актуальним є дослідження історичних аспектів державного регулювання сільського господарства. [3]

Державно-правове регулювання сільського господарства становить собою сукупність заходів щодо визначення системи органів державного управління в аграрній сфері, прийняття й виконання аграрно-правових актів, закріплення певних повноважень цих органів.

Мета державного регулювання полягає в досягненні с/г максимальної ефективності для задоволення попиту населення в сировині, продуктах харчування. Завданнями державного регулювання є координація та розвиток міжгалузевих та внутрішньогалузевих зв'язків, регулювання попиту і пропозицій на товари, стимулювання виробництва нової продукції, бюджетне фінансування, охорона навколишнього середовища. Здійснюються вони за допомогою економічних важелів, інтеграції та кооперації виробничих процесів. [2]

У порядку державно-правового регулювання агропромислового комплексу приймаються і застосовуються відповідні законодавчі акти, що базуються на відповідних принципах державного регулювання сільського господарства.

Одним із таких принципів є створення однакових умов для розвитку всіх форм власності. Законодавство встановлює як рівність суб'єктів права власності, так і паритет форм господарювання, організованих на базі різних форм власності.

Усі суб'єкти сільськогосподарського виробництва мають право провадити виробничу діяльність з метою одержання прибутку, який формує принцип волі підприємницької діяльності. Однак воля підприємницької діяльності передбачає не тільки незалежну практичну реалізацію цілей сільськогосподарських товаровиробників, але й визначення певних прав і обов'язків цих виробників, також визначення статусу органів влади і управління в сфері сільськогосподарської діяльності. [1]

Крім наведених, велике значення мають принципи законності, поєднання галузевого й територіального розвитку, єднання і диференціації у підході до суб'єктів сільськогосподарської діяльності, у взаємодії і взаємоузгодження діяльності всіх підприємств агропромислового комплексу, принцип досягнення кінцевих результатів у сільськогосподарському виробництві. Вони не є вичерпними у зв'язку з розвитком як аграрного сектора економіки загалом, так і самої системи державного регулювання сільського господарства зокрема.

Отже, державне регулювання відносин у сфері виробничої, господарської діяльності в умовах переходу до ринкової економіки, з одного боку, виходить із принципів невтручання державних органів безпосередньо в діяльність суб'єктів господарювання, крім випадків, передбачених законодавством, а з другого — держава не може стояти осторонь організації, впорядкування господарської діяльності та контролю за нею.

Список використаних джерел:

1. Дзядук Г. О. Необхідність державного регулювання розвитку малого та середнього агробізнесу в Україні. Теорія та практика державного управління : зб. наук. пр. Харків: Вид-во ХаРІ НАДУ «Магістр», 2018. Вип. 2 (61). С. 134–139.
2. Застрожнікова І.В. Підвищення ефективності державного регулювання сільського господарства України: дис. ... канд. наук з держ. упр. К., 2011. 187 с.
3. Застрожнікова І.В. Історичні аспекти державного регулювання сільського господарства України / Міністерство фінансів України, Академія фінансового управління, науково-дослідний інститут. Наукові праці НДФІ, науковий збірник, випуск 4 (61) 2012. – с.37-40.